

“चिरपथिकद्राघिममिलदलकलताशै-
बलावलिप्रथिता ।
करोतीयेव मृगाश्वा दृष्टिरिदानीं सदानौरा ॥”
सदापुष्पः, पुं, (सदा पुष्पं यस्य ।) नारिकेलहृत्तः ।
इति शब्दमाला ॥ सर्वदाकुसुमयुक्ते, त्रि ॥
(यथा, महाभारते । १४ । ३५ । २०-२२ ।
“पथ्यक्तबीजप्रभवो बृहत्स्कन्धमयो महान् ।
महाहङ्कारविटप इन्द्रियाङ्गु रकोटरः ॥
महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशाखवान् ।
सदापर्णः सदापुष्पः सदाशुभफलोदयः ॥
आजीवः सर्वं भूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ।
एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥
क्षित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी ॥”
सदापुष्पी, स्त्री, (सदा पुष्पं यस्याः ।) डीष् ।)
रत्नाकर्तृहृत्तः । इति रत्नमाला ॥
सदाप्रसूनः, पुं, (सदा प्रसूनं यस्य ।) रोहितकः ।
भक्तः । कुन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सदाफलः, पुं, (सदा फलमस्य ।) स्कन्धफलः ।
नारिकेलः । उडम्बरः । इति मेदिनी ॥ विश्वः ।
इति जटाधरः ॥
सदाफलास्त्री, (सदा फलं यस्याः ।) त्रिसन्धि-
पुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वार्त्ताकुविशेषः ।
सला वेगुन इति कुली वेगुन इति दंको वेगुन
इति च भाषा । अस्या गुणाः ।
“सदाफला त्रिदोषघ्नी रक्तपित्तप्रसादनी ।
कण्डुकच्छूहरी चैव वार्त्ताकौगुणवन्तरा ॥”
इति राजवज्रभः ॥
सदाभद्रा, स्त्री, (सदा भद्रमस्याः ।) गम्भारी-
हृत्तः । इति रत्नमाला ॥
सदायोगी, [न]पुं, (सदा सर्वं किन् काले योगी ।
विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हरिश्चयने मधु-
मांसवर्जनफलभागी । यथा,—
“सदामुनिः सदायोगी मधुमांसस्य वर्जनात् ।
निराधीर्नीरगोजस्वी विष्णुभक्तश्च जायते ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
सदृक्, [श] त्रि, (समान इव दृश्यतेऽसौ ।
समान + दृश् + “समानान्योवेति वक्तव्यम् ।”
३ । २ । ६० । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या क्तिन् । “दृक्-
दृश्यवतुषु ।” ६ । ३ । ८८ । इति समानस्य
सः ।) तुल्यम् । इत्यमरः ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ३८ । ८८ ।
“न त्वया सदृगन्योऽस्ति त्रैलोक्येऽपि धनुर्धरः”
सदृशः, त्रि, (समान इव दृश्यते इति । समान +
दृश् + क्तः । समानस्य सादेशः ।) सदृशः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ३ । १ । २८ ।
“कचिद्वरः सौम्य सुतः सदृश्च
आस्तेऽप्यपौ रथिनां साधु सायः ॥”)
सदृशः, त्रि, (समान इव दृश्यतेऽसौ । समान +
दृश् + क्तः । “दृक्दृश्यवतुषु ।” ६ । ३ । ८८ ।
इति समानस्य सः ।) समः । इत्यमरः ॥
(यथा, रघुः । १ । १५ ।
“आकारसदृशप्रज्ञः प्रज्ञया सदृशागमः ।

आगमैः सदृशारम्भ आरम्भसदृशोदयः ॥”)
उचितः । इति मेदिनी ॥
सदृशस्यन्दनः, स्त्री, निष्पन्दः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सदेशः, त्रि, (देशेन सह वर्त्तमानः ।) निकटः ।
इत्यमरः ॥ देशान्वितः । यथा,—
“सदेशसवेशौ निकटे देशवेशान्वितौ क्रमात् ॥”
इति धरणिः ॥
सङ्भूतः, त्रि, (सन् भूतः ।) सत्यम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हरिवंशे । १४८ । ४४ ।
“तद्भवद्भिर्गुणा वाचाः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ।
सङ्भूताः कुलरूपस्य शैलस्य वयसस्तथा ॥”)
सद्ग, [न] स्त्री, (सोदन्यत्रेति सद + मनिन् ।)
गृहम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ३ । १८ ।
“न केवलं सद्गनि मागधीपतेः
पथि व्यज्जन्त दिवौकसामपि ॥”
“विशौर्येते शिलादिषु पातात् विशौर्येन्तेऽनेन
कुञ्जादय इति वा । गच्छति वागच्छति निष्-
गम्यते वा प्राणिभिः । भवसादयति पिपासा-
युक्तं वा । सदृक् विमरणगत्यवसादनेषु +
मनिन् ।” इति निघण्टुटीका । १ । १२ । ६६ ।
जलम् । इति मेदिनी ॥ (सादन्ये भवसाद्यन्ते
प्राणिनो यत्रेति । संग्रामः । इति निघण्टुः ।
२ । १७ ।)
सद्यः, [स्] व्य, (समानेऽङ्गि इति । “सद्यः
पठत्परायणम् इति ।” ५ । ३ । २२ । इति
द्यप्रत्ययः समानस्य सभावश्च निपात्यते ।)
तत्त्वज्ञम् । तत्पर्यायः । सपदि २ । इत्यमरः ॥
इं तत्त्वज्ञे तत्काले । समानेऽङ्गि सद्यः कुतः क
कुह इत्यादिना निपातः । सद्यः पतति मांसिन
इति सपदि सुकुलिताचीम् । इयं दन्त्यादि ।
इति भरतः ॥
सद्यःकृतः, स्त्री, (सद्यस्तत्त्वज्ञात् कृतम् ।) नाम ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तत्त्वज्ञकृते, त्रि ॥
सद्यःप्राणकरः, त्रि, (सद्यस्तत्त्वज्ञात् प्राणस्य
बलस्य करः ।) तत्त्वज्ञात् बलकारकद्रव्यादिः ।
यथा, चाणक्ये ।
“सद्योमांसं नवाक्षत्र बाला स्त्री चौरभोजनम् ।
घृतमुष्णोदकचैव सद्यःप्राणकराणि षट् ॥”
सद्यःप्राणहरः, त्रि, (सद्यः प्राणस्य बलस्य हरः ।
तत्त्वज्ञात् बलायुषानाशकद्रव्यादि । यथा,—
“शृङ्गं मांसं स्त्रियो वृद्धा बालार्कस्तारुणं दधि ।
प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यःप्राणहराणि षट् ॥”
इति चाणक्यम् ॥
सद्यःशुद्धिः, स्त्री, (सद्यस्तत्त्वज्ञात् शुद्धिः ।) सद्यः-
शौचम् । यथा,—
“देशान्तरमृते बाले सद्यःशुद्ध्यती मृते ॥”
इति गारुडं १०७ अध्यायः ॥
सद्यःशोया, स्त्री, (सद्यःशोयो यस्याः । कपि-
कच्छुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सद्यःशौचं, स्त्री, (सद्य एव शौचं शुद्धिः ।) तत्-
त्वज्ञाच्छुद्धिः । यथा,—
“शिल्पिनः कारवो वैद्या दासीदासाश्च भृत्यकाः

आग्नमान् श्रीचियो राजा सद्यःशौचाः प्रकी-
र्त्तिताः ॥”
इति गारुडं १०७ अध्यायः ॥
अन्यच्च ।
“कारवः शिल्पिनो वैद्या दासीदासास्तथैव च ।
दातारो नियमो चैव ब्रह्मविद्ब्रह्मचारिणौ ॥
सत्रिणो व्रतनस्तावत् सद्यःशौचा उदाहृताः ॥
राजा चैवाभिहितश्च प्रातः सत्रिण एव च ॥
यत्र विवाहकाले च देवयागे तथैव च ।
सद्यःशौचं समाख्यातं दुर्भिक्षे वाप्युपद्रवे ॥
डिम्बाहवहतानाश्च विद्युता पार्थिवहिजैः ।
सद्यःशौचं समाख्यातं सजातिमरणे तथा ॥
भग्नौ मरुप्रपतने वीराध्वस्याप्यनाशके ।
ब्राह्मणार्थं च संन्यस्ते सद्यःशौचं विधीयते ॥”
इति कौर्म्ये उपविभागे २२ अध्यायः ॥
अपरश्च । अथ सद्यःशौचम् । तत्र विष्णुः
नाशौचं रात्रां राजकर्मिण न व्रतिनां व्रते न
सत्रिणां सत्रे न कारुणां स्वकर्मणि न
राजाज्ञाकारिणां तदिच्छया न देवप्रतिष्ठा-
विवाहयोः पूर्वसंव्रतयोः इति । सत्रिणां
नित्यप्रवृत्तान्नदानानां सत्रे अन्नदाने । कारवः
सूपकाराद्याः । आदिपुराणे ।
“सूपकारेण यत् कर्म करणीयं नरेष्विह ।
तदन्यो नैव शक्नोति तस्माच्छुद्धः स सूपकृत् ॥”
कौर्म्यपुराणे ।
“कारवः शिल्पिनो वैद्या दासा दास्यस्तथैव च ।
दातारो नियमो चैव ब्रह्मविद्ब्रह्मचारिणौ ।
सत्रिणो व्रतनस्तावत् सद्यःशौचा उदाहृताः ॥”
आदिपुराणे ।
शिल्पिनश्चित्रकाराद्याः कर्म यत् साधयन्त्युत ।
तत् कर्म नान्यो जानाति तस्मात् शुद्धः
स्वकर्मणि ॥
दासा दास्यश्च यत् कर्म कुर्वन्त्यपि च लीलया ।
तदन्यो न क्षमः कर्तुं तेन ते शुचयः स्मृताः ॥”
चित्रकाराद्यरूपाः शिल्पिनः । आद्यशब्दाच्चेल-
निर्णयकाद्याः । श्रातातपः ।
“मूल्यकर्मकराः शूद्रा दासा दास्यस्तथैव च ।
ज्ञाने शरीरसंस्कारे गृहकर्मण्यदूषिताः ॥”
स्मृतिः ।
“सद्यःसृग्भो गर्भदासो भक्तिदासश्चरणा-
च्छुचिः ॥”
वैद्या अपि चिकित्सायामिव । तथा च स्मृतिः ।
“चिकित्सको यत् कुरुते तदन्येन न शक्यते ।
तस्मात् चिकित्सकः स्वर्गं शब्दो भवतिनित्यम् ॥”
दातार भावश्चकप्रत्यहं गोभूमिहिरण्यादि-
दाने प्रवृत्ताः । तेषां तद्दान एव । प्रत्यहं
दानम् । दातव्यं प्रत्यहं पात्रे इति याज्ञ-
वल्क्यात् । कादाचित्कदानकारिणामु दाने
प्रक्रान्ते अशौचं नास्ति तावत् यावत्तत् कर्म
कुर्वन्ति इति । शारङ्गताप्येवम् । पूर्वसङ्ख्यित-
द्रव्यदानेऽपि नाशौचम् । यथा च मितर-
चरायाम् ।